

PRIZNANJE ZA RAZVIJANJE STANOVANJSKE SAMOUPRAVE V OBČINI LJUBLJANA CENTER

Hišni svet Ilirska 4, 6, 8

»Nikar ne mislite, da smo nekaj posebnega,« nam je takoj na začetku povedala predsednica nagradnega hišnega sveta IRENA LEVIČNIK. »Tako je naneslo, da smo se pač našli ljudje, ki so se hoteli in znali na miren način pogovoriti, kaj nam je v nezavidljivem položaju bilo storiti ter se potem tudi energično lotiti dela.«

Hiša Ilirska 4, 6 in 8 je bila pred dobrim letom resnično slabo vzdrževana. Trinajst let niso na njej opravili nobenih večjih popravil in vzdrževalnih del, tako da je lani grozila nevarnost, da odpovedo dvigala, vodne črpalke in vodni rezervoarji, popraviti je bilo treba tudi hidroforje, streho in domofone. Stanovalci hiše so vsa ta leta Staninvestu plačevali prispevek za obratovalne stroške, iz katerih sta dobivala plačilo hišnik in snažilka, vendar pa je v tako veliki hiši z okrog tristo stanovalci potreben človek, ki ne bo gledal na uro in bo pripravljen priskočiti na pomoč tudi, ko bo njegov predpisani delovni čas že minil. V preteklem letu je vlogo in naloge nekakšnega »kolektivnega« gospodarja prevzel hišni svet.

»Velik in poglobljen uspeh pri razvijanju hišne samouprave je prav gotovo v tem,« je nadaljevala tovarišica Irena Levičnik, »da smo se stanovalci zavedli, da zunaj nas samih ni nikogar, ki bi skrbel, delal in samoupravljajal namesto nas. Sami se moramo dogovarjati in ugotavljati najbolj nujne naloge, zbirati sredstva iz lastnega žepa in iz kreditov, ki jih je moč dobiti, pa tudi poprijeti za metle, krpe ali pa papir in pisala, saj je informiranje stanovalcev pogoj za temeljito seznanjenost s problemi, o katerih se potem pogovorimo in sklenemo, kaj bomo konkretno storili. V pritličju vseh treh stopnišč imamo zato zasteklene in posebej osvetljene oglasne deske, na katerih se je lani

zvrstilo več kot sedemdeset obvestil. Aktualnost in rednost obveščanja je s tem zagotovljena, ljudje obvestila tudi berejo, dodatno pa jih ob posebnih akcijah obveščamo še s plakati, narejenimi seveda ročno, z enostavnimi sredstvi, njihov učinek pa je kar precejšen.«

Ko je govorila o likovni opremi vseh vrst obveščanja stanovalcev — oglasni deski, napisih po stopniščih in v dvigalih, napisih v pisarni hišnega sveta, ki so jo preuredili iz nekdanje pralnice — je predsednica posebej pohvalila tovarišico Nado Verbičevico, ki je za vse te napise porabila veliko prostega časa. Njihov prijetni, uglašeni izgovor pa obiskovalca ali stanovalca hiše prijazno pozdravi že ob vstopu v hišo, ki ne deluje tako brezdušno in pusto kot nekatere druge velike zgradbe.

Posebej velja poudariti, da je ob začetku svojega mandata hišni svet Ilirska 4, 6, 8 prevzel nase vodenje obratovalnih stroškov, saj z uslugami Staninvesta, ki so ga za to plačevali, niso bili zadovoljni. Z dobro načrtovano akcijo so s sanacijskimi zneski in krediti vrnila stare dolge, ki niti niso bili tako majhni, uspešno in do konca pa so izpeljali tudi »Investicijsko akcijo 1978«. Obsegala je vsa dela na kritičnih točkah v hiši, o katerih govorimo na začetku prispevka: dvigala, vodne črpalke in rezervoarje, hidroforje, novo streho in domofone. Vse to bi seveda stalo veliko manj, če bi se s hišo gospodarilo v pravem pomenu besede že v pre-

teklih letih in stanovalcem bi bil prihranjen marsikateri strošek in še več slabe volje.

Ponavadi je že tako, da najbolj delavni in prizadevni ljudje ne ljubijo publicitete, zato niso želeli biti imenovani tisti člani hišnega sveta, ki so si v dobrem letu prizadevali čimbolje urediti administrativno upravno podobo delovanja hišnega sveta. Ta je zdaj, tudi za nepoučenega, pregledno in jasno urejena, na vpogled slehernemu stanovalcu hiše v pisarni hišnega sveta, vsak ponedeljek od štirih do šestih popoldan, ko imajo uradne ure. Pisarno so opremili z minimalnimi stroški — z omarami in pohištvo, ki so ga razna podjetja že odpisala. S svetlo pobarvanimi stenami, ki jih lepšajo reprodukcije in izpisani citati, pa je to postal prav prijeten delovni prostor. Povedali so, da so prišli na ogled že predstavniki nekaterih drugih hišnih svetov iz občine Center, in da so vsakega obiska in izmenjave mnenj ter izkušenj iskreno veselili. Radi pokažejo zgledno urejeni ekonomat, dokumentacijo o finančnem poslovanju, ki je popolnoma usklajeno s predpisanimi normami, na novo opremljene pošne predalčke z enotnimi napisi lastnikov in tako naprej.

Pred kratkim so zelo uspešno izpeljali tudi delovno akcijo čiščenja kleti, ki so se je udeležili predvsem otroci in mladina, saj so prostori, ki so bili dolga leta neuporabni zaradi smeti in navlake, ki je segala do kolen, zdaj namenjeni shranjevanju koles. Udeleženci akcije so za nagrado poleg prigrizka dobili brezplačne ključke za kolesarnico, drugi pa si jih bodo oskrbeli proti plačilu. Z mladino, ki jo je treba le na primeren način zdraviti iz neaktivnosti, nameravajo izpeljati še nekaj konkretnih akcij.

Vsega, kar so stanovalci Ilirske 4, 6, 8 lani storili, seveda ni moč povedati tako na kratko. Z doseženim so seveda zadovoljni, veseli so bili tudi priznanja Stanovanjske interesne skupnosti Ljubljana Center, ki so ga dobili pred prvimi majem za uspehe pri razvijanju hišne samouprave. Veliko načrtov imajo za prihodnost in sploh ne nameravajo počivati na lovorikah.

»Najbrž je najbolj pomembno to, da se vse bolj uveljavlja zavest in prepričanje v ljudeh, da po naporu in delu v službi ali pouku v šoli vsak od nas potrebuje ne samo mirno in urejeno stanovanje, pač pa tu-

di širše okolje, ki se vanj sleherni dan vrača, da bi si nabral novih moči ali pa tudi kaj delal,« je sklenila svoje misli tovarišica Irena Levičnik. »Naša hiša kot celota je ta naš dom in ni nam ter ne sme nam biti vseeno, kakšen ta dom je. Prav tukaj smo dosegli bistven napredek od nekdanje vasezaprtosti in brezbržnosti od lastnega praga naprej. Zato tudi jasno vidimo naloge, ki so pred nami — s skupnimi močmi in veliko dobre volje na samoupraven način ustvariti vse bolj prijeten in human dom v najširšem pomenu te besede!«

Olga Mežan

Topel sprejem pobratenih v Gostivarju

Od 10. do 14. maja je dvainštirideset učencev v spremstvu pedagoških delavcev osnovne šole Majde Vrhovnik gostovalo v Gostivarju. Z nami je bil tudi predstavnik KS Gradišče. Dolgoletno pobratenje osnovnih šol Goce Delčev in Moša Pijade iz Gostivarja ter Goce Delčev iz Zemuna se namreč vedno bolj širi tudi v smislu pobratenja krajevnih skupnosti in SIS, v katerih delajo in živijo te šole.

Sprejem je bil nadvse svečan in topel — gostivarski učenci so nam z obeh strani ceste mahali s cvetjem v rokah, pozdravi v makedonskem, albanskem, turškem in srbohrvatskem ter slovenskem jeziku so izzveneli kot ena sama dvignjena udarna pest, simbol moči in enotnosti naše domovine. Vse dni, ki smo jih preživeli v Gostivarju, se je bratska ljubezen še bolj krepila in širila. Deževne kaplje so padale v blatne luže po gostivarskih ulicah, vendar so vsi, ki so bili že kdaj v tem majhnem makedonskem mestu, z navdušenjem opazili, da je teh luž vse manj. Tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij so na svečanih sprejemih v občinski kupščini, v tovarni Slika, v novem mladinskem domu poudarili, da je njihov boj z blatom težak, toda vedno bolj uspešen. Luže izginjajo, plotovi stoletnih tradicij se počasi rušijo, iznad nizkih bajtic se dvigajo nove hiše in stolpnice, nova podjetja se širijo in prispevajo k napredku. Na podlagi

vsega tega se razvija tudi turizem, raste kultura, se razcveta umetnost. Vse to smo videli, o vsem tem smo se pogovarjali, primerjali, skratka, izmenjali smo izkušnje na celi vrsti področij.

Učenci naše šole in učenci iz Zemuna so preživeli tri dni s svojimi sovrstniki pri gostivarskih družinah. Vsi so bili navdušeni nad gostoljubnostjo in toplino gostiteljev. Mnogo zanimivega so videli in doživeli, pa tudi oni sami so se dobro izkazali. Prvi večer so trije od njih, s sodelovanjem na kvizu znanja, osvojili knjižne nagrade. Vsi so se še spomnili snežnega zmaja, ki so ga skiparili, pozimi, na Mavrovem, naši likovniki. V teh dneh smo prejeli od SIS iz Gostivarja, za sodelovanje v likovni koloniji, zlato plaketo. Tokrat je osvojil publiko Ljubljanski zmaj, pesem našega mladinskega pevskega zbora. Nas pa so seveda očarale makedonske tamburice in kolo, v katerem smo se vsi veselo vključili.

Razgovori in dogovori na pedagoškem, kulturnem, ekonomskem in družbenopolitičnem področju bodo prav gotovo našli svoj odmev v nadaljnjem delu vseh, ki smo se srečali v Gostivarju, od učencev, pedagogov, do družbenopolitičnih delavcev iz Gostivarja, Zemuna in Ljubljane.

Želimo, da bi bilo naše bratsko kolo vedno tako močno in strnjeno.

H. S.

Vzajemno spoštovanje

Tudi v Ljubljani smo se dejavno vključili v razpravo o poročilu o izvajanju zakona o pravnem položaju verskih skupnosti v Sloveniji. Odnosi med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi v Ljubljani temeljijo na vzajemnem spoštovanju ustavnih določil, ki opredeljujejo svobodo in pravice ljudi, kamor sodi tudi svoboda veroizpovedi ter svobodno delovanje verskih skupnosti. Ločevanje ljudi glede na njihovo svetovnonazorsko prepričanje ne prihaja do izraza, nasprotno, vse, kar gradimo in na kar smo upravičeno ponosni je in bo tudi v prihodnje dejanje nas vseh delovnih ljudi in občanov.

V Ljubljani deluje deset verskih skupnosti, s katerimi ima mesto stalne in dobre stike, kar se tudi odraža v skupnem delu.

Na pobudo koordinacijskega odbora za odnose z verskimi skupnostmi pri MK SZDL je SML pripravila predlog zahtevkov za gradnjo kulturnih objektov, oziroma predlog potrebe za adaptacijo nekaterih kulturnih objektov. O vsem tem se je bilo potrebno samoupravno dogovarjati s pomočjo vseh demokratičnih oblik dogovarjanja ter sporazumeva-

nja v sredinah, kjer o posameznih vprašanih razpravljajo, soodločajo in sprejemajo urbanistične načrte — ob upoštevanju enakih načel, ki veljajo za vse. Pri tem včasih pride do določenih nesporazumov ali odstopanj, vendar tega ni mogoče postaviti samo v razmerje do izgradnje kulturnih objektov. V Ljubljani nam je v zadnjem času uspelo rešiti nekaj zadev, ki so poprej stale v kotu. Morda velja poudariti, da so stvari stekle predvsem zato, ker je bilo mesto odločanja krajevna skupnost, oziroma krajevna konferenca SZDL.

Na sprejemu, ki ga je za predstavnike verskih skupnosti v Ljubljani pred dnevi pripravila mestna skupščina (komisija za odnose z verskimi skupnostmi), je spregovoril predsednik SML Marjan Rožič, ki je med drugim poudaril, da je hitrejši razvoj mesta mogoče edinole ob razvijanju samoupravnih socialističnih odnosov z mnogo manj formalizma. Ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik pa je izrazil zadovoljstvo, ker rešujejo mestna skupščina in verske skupnosti v Ljubljani skupne probleme v korist družbe in cerkve.

M. K.